

L. O.:

Oton Župančič.

Ob petdesetletnici njegovega rojstva.

o smo pred dvajset in devetimi leti začeli izdajati »Zvonček«, se je našim sotrudnikom takoj pridružil tudi Oton Župančič. Že v prvi številki z dne 1. januarja 1900 čitamo njegovo pesem »Da mi biti je drevo...«, ki jo v spomin na one lepe in vesele čase »Zvončkovega« rojstva priobčujemo v današnjem listu, da tudi od svoje strani skromno sicer, a vendar iskreno proslavimo petdesetletnico rojstva našega velikega pesnika — ljubljena naše mladine!

Oton Župančič

Oton Župančič je ostal naš sotrudnik dolgo vrsto let. Med tem pa je izdajal svoje pesmi v knjigah, med katerimi so posebno znane one, ki jih je napisal za mladino: Pisanice, Ciciban in Sto ugank. Kakor se mladina divi ob lepoti Župančičeve poezije, tako jo odrasli svet uživa z naslado in občudovanjem. Naš pesnik, ki je mojster jezika, odkriva v svojih pesmih vse tajnosti človeške duše in našega življenja

ter siplje z radodarno roko vse bogastvo svoje vzvišene umetnosti nam v užitek, narodu v ponos in čast.

Župančičeve pesmi so ponesle njegovo ime preko mej naše domovine v široki izobraženi svet, da njega in z njim naš narod poznajo danes tudi drugi narodi, ki vedó ceniti lepoto in dragocenost resničnih poezij.

Oton Župančič je bil rojen dne 23. januarja 1878. leta na Vinici ob Kolpi v Beli Krajini, kjer govore čist in bogat jezik, ki takisto čisto in bogato odzvanja iz njegovih pesmi. Lepota tega predela naše zemlje, odkritosrčnost in bistrovidnost naroda — vse to je dobilo jasnega, slikovitega, krepkega izraza v Župančičevih pesmih.

Po dovršenih osnovnošolskih in visokošolskih naukah se je Župančič pripravljaj za profesorski poklic, toda rajši se je odločil, da ostane, osvobojen od težkih službenih dolžnosti, zvest slovenski lepi knjigi. Danes je dramaturg Narodnega gledališča v Ljubljani. A v poglavitnem svojem pesniškem pozivu je glasnik in učitelj našega naroda, ki mu kaže pota v čudovite hráme pesniške umetnosti.

Koromandija.

*Trata-rata! Trata-rata!
Za devetimi vasmí
Koromandija leži,
nihče je še videl ni.*

*Trata-rata! Trata-rata!
Prvi škrateljček Pagat
mož je priden in bogat,
gremo, bratci, ga iskat!*

*Trata-rata! Trata-rata!
V Koromandiji doma
dobra škrateljčka sta dva,
nihče ju še ne pozna.*

*Trata-rata! Trata-rata!
Drugi škrateljček Kokot
medka ima zvrhan sod,
brž odidimo na pot!*

*Trata-rata! Trata-rata!
Prvi škrateljček zlatá
in igrač nam lepih da,
drugi medka lončka dva.*

Radivoj Rehar.